

N:o 126.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 17 maj 1902.
— — — — Andra Kammaren den 17 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning dels af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om tolks anlitage vid domstol, dels och Kongl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om rätt till användande af anslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter.

(Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 2.)

Till Konungen.

1:o) Genom en den 4 januari innevarande år afläten proposition har Eders Kongl. Maj:t, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen fogadt förslag till lag om tolks anlitage vid domstol.

Emot den föreslagna lagens bestämmelser har Riksdagen icke funnit sig böra göra någon erinran och har Riksdagen alltså, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts förenämnda förslag, antagit följande:

L a g

om tolks anlitande vid domstol.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Är i mål eller ärende, som vid domstol förekommer, part, vittne eller annan, som skall inför rätten afhöras, icke mäktig svenska språket, må tolk tillkallas att vid förhöret rätten biträda.

Är den, som skall höras, döf eller stum, och kan ej förhöret lämpligen ske medelst skriftligen affattade frågor eller svar, må såsom tolk tillkallas någon, som förstår att meddela sig med den, som skall höras.

2 §.

Skall allmän tolk vara vid rätten anställd, varde sådan tolk tillkallad. I annat fall förordne rätten någon att i målet eller ärendet såsom tolk biträda; rätten ege hos Konungens befallningshafvande påkalla biträde för tolks erhållande.

Erfordras vid häradsrätt anlitande af tolk, och varder behovet kunnigt å tid, då rätten ej sitter, må härads höfdingen vidtaga åtgärd för tolks erhållande, efter ty här förut är sagdt.

3 §.

Ej må den biträda såsom tolk, hvilken till saken eller till part är i sådant förhållande, att derigenom hans tillförlitlighet kan anses föringad.

4 §.

Den, som anställes såsom allmän tolk eller eljest förordnas att såsom tolk biträda, aflägge inför rätten ed, att han skall efter bästa förstånd och samvete fullgöra det uppdrag, som honom lemnats.

5 §.

Skall någon, som ej är till allmän tolk förordnad, biträda såsom tolk, njute han skäligen ersättning efter ty rätten bestämmer. Den ersättning skall förskottsvis utgå af allmänna medel; och pröfve rätten i slutliga utslaget, å hvilken part ersättningen skall stanna. I mål, deri allmän åklagare förer talan, må denne ej i annat fall, än då åtalet blifvit utan skäl anställt, förpligtas att sådan kostnad återgälda, utan skall kostnaden, der den ej finnes böra drabba annan part, stanna å kronan.

6 §.

Hvad i denna lag är stadgadt om tolks anlitande vid domstol skall ega motsvarande tillämpning, der utom rätten biträde af tolk erfordras vid förrättning, som hålles af häradshöfding eller i stad af någon rättens ledamot.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1903.

2:o) Uti den till Riksdagen den 14 januari innevarande år aflättna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t under andra hufvudtiteln uti punkten 10 föreslagit Riksdagen att, under förutsättning att propositionen med förslag till lag om tolks anlitande vid domstol blefve af Riksdagen bifallen, medgifva, att af anslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter finge utgå den kostnad, som kunde enligt sagda lag drabba statsverket.

Eders Kongl. Maj:ts nu förevarande framställning har af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 17 maj 1902.

Med undersätlig vörndnad.